

[Energiministeren]

Derimod har Danmark taget afstand fra overvejelser om væsentlige indskrænkninger i reglerne om statsdeltagelse, om salgs- og købspligter vedrørende olie og gas, om rørledningspligter samt om at give disse indskrænkninger tilbagevirkende kraft. I forhandlingerne om et officielt forslag fra Kommissionen vil regeringen fortsat arbejde for at sikre væsentlige danske interesser, herunder statsdeltagelse og opretholdelse af vilkårene i eksisterende tilladelser.

Jeg er selvfølgelig under alle omstændigheder indstillet på at holde Folketinget orienteret om sagen, og herudover vil Markedsudvalget både naturnødvendigt og naturligvis blive inddraget via den sædvanlige markedsudvalgsprocedure.

Det er endnu alt for tidligt at sige noget om, hvornår det vil være hensigtsmæssigt at afholde en fjerde udbudsrunde, men under alle omstændigheder skal vi forinden have afsluttet en række overvejelser. I Energiministeriets forbedrende arbejde med henblik på ny koncessionsudstedelse indgår vurderingerne af de geologiske forudsætninger i de forskellige delområder af det danske område, vurderinger af de danske vilkårs konkurrencedygtighed i forhold til andre landes vilkår og overvejelser om justering af koncessionspolitikken i lyset af en forventet udvikling inden for EF.

Sammenfattende er der grundlag for at være tilfreds med de resultater, der er opnået i Nordsøen. Resultaterne er opnået på grundlag af en i al væsentlighed bred politisk enighed og en enighed, som vi fra regeringens side vil gøre alt for at bevare ved de vigtige beslutninger, der også fremover skal træffes.

*Forhandling***Kim Behnke (FP):**

Tak for besvarelsen.

Når man betragter emnet, nemlig efterforskningen og produktionen i Nordsøen, og når man hører ministerens besvarelse af forespørgslen, får man lidt det indtryk, at produktionen i Nordsøen nærmest er blevet en selvfølge. Det er sådan et behageligt område, hvor man slipper for at skulle have alt for mange politiske slagsmål, det er et område, man har indtryk af bare passer sig selv, og som årligt sørger for, at vi er oppe på en betalingsbalan-

ceeffekt på omkring 5 mia. kr. Men det er, som om man ikke rigtig har den store interesse for det; det er, som jeg sagde, gået hen og blevet en selvfølge.

Det er det ikke. Det er ingen selvfølge, at virksomheder i øjeblikket, fortrinsvis DUC-gruppen, men også mange andre, investerer så kolossale milliardbeløb, som tilfældet er, i Nordsøen, og derfor er jeg selvfølgelig umiddelbart glad for, at ministeren er opmærksom på, at man ved en kommende fjerde udbudsrunde er nødt til at lempe vilkårene på en sådan måde, at man stadig væk er i stand til at tiltrække disse meget betydelige milliardinvesteringer.

Men der er jo et spørgsmål, som endnu ikke er afklaret. For på trods af, at ministeren på vegne af Energistyrelsen med glæde kan fortælle, at oliereserverne er blevet 22 pct. større og naturgasreserverne 17 pct. større, er det stadig væk sådan, at medmindre der bliver gjort meget betydelige fund i de kommende år, vil der komme et tidspunkt, hvor man kan konstatere, at reserverne ikke er der længere.

Og så er spørgsmålet: Hvad er den kloge politik? Er det, at man udnytter reserverne optimalt nu og sælger mest muligt, f.eks. som tilfældet er med naturgas, hvoraf vi efterhånden sælger betydelige mængder til udlandet, fortrinsvis til Sverige og Tyskland, og dermed får en meget betydelig forbedring af vores betalingsbalance her og nu, eller er det en klogere politik at gemme sin kapital? Denne afvejning havde ministeren ingen bemærkninger om, og det er immervæk en politisk afvejning, for når vi på et eller andet tidspunkt skal vurdere, hvor lempelige vilkårene skal være for en fjerde udbudsrunde – dér skal vi ganske vist se at få mest mulig efterforskning, og det er godt nok, men der er forskel på efterforskning og produktion – så er spørgsmålet: Hvad er klogt: at bruge nu med betalingsbalanceforbedring til følge eller at vente til lidt senere?

Rent samfundsøkonomisk kan vi under alle omstændigheder konstatere, at aktiviteterne i Nordsøen er blevet en uforbeholden kæmpesucces. Men hvorfor er de det? Er det på grund af statens engagement, eller er det ikke nærmere – hvad jeg vil være tilbøjelig til at påstå – på grund af et særdeles fornuftigt privatengagement? Ville staten have været i stand til at præstere de milliardinvesteringer, der er foretaget